

NEA ΥΟΡΚΗ — ΟΛΥΜΠΙΑ , 25-8-2007

Ο Κρόνιος λόφος ναυαρχίδα βάτος στον Τρυγητή
στον σηκό του Ξένιου κριαριών σταυροί .
Κάποιοι είπαν για τους άλτες χαλεποί οιωνοί .
Από μία οθόνη του Γαργαντούα της Πέμπτης Λεωφόρου
του Αισχύλου την τετραλογία υαλουργώ.
Τα αγάλματα αποπνέουν τούτον τον θανάσιμο κονιορτό .
Όχι των προγόνων μας ` των εισβολέων βεβηλωτών.
Των επιγόνων του αρχαιοελληνικού πολιτισμού άνευ αξιών.
Συμπεριλαμβάνομαι σε αυτούς και εγώ.
Είναι άαπτο το άστρο του Κυνός .
Τα χειρόγραφα πυρπολούν τις ελιές `
βλέπεις δεν εγγράφονται στις Χλωρίδος τον αναπαραγωγικό λογισμό.
Η Πέμπτη λεωφόρος ακατοίκητη βελανιδιών.
Ο ουρανός συννεφιαστός .
Από της Βαβέλ τις ξύστρες χαρακωτός .
Πιο βαθύγαιες από τις σημύδες .
Του Τεχνίτη η Γνώση ενοικεί εδώ.
Όχι εκεί που ημίθεοι και προσωκρατικοί από τα φωτοστέφανα χώματα σε εμάς είχαν κληροδοτηθεί.
Για όσους πένητες είχαν στο χέρι ένα κομποσκοίνι αυτά ήταν τα κλέα ανδρών.
Η πυραμίδα του Χέοπα εξαγοράζει τον έβενο και η Νέα Τάξη το περιοδικό.
Ο George Washington όμως δεν είναι και αυτός από κορμό σμιλευτό ;
Οι ουρανοσκόλορες της Νέας Υόρκης.
Βαθύπλουτοι ` τιτανόσωμοι ` επηρμένοι.
Καλειδοσκοπούν την Ολυμπία να φλέγεται.
Στο αδράχτι της Ατλάντα είχε κεντηθεί .
Στην λεωφόρο γονυπετής `μόνον άσφαλο στις χείρες σου θα δρέψεις ` καθόλου χώμα.
Δεν έχει η λεύκα εκεί μανδραγόρα .
Μόνον στο χώμα .
Στο τσιμέντο μυθολογίες δεν λαθροθηρείς `μόνον μόδα.
Τον αμιάντό τους αφουγκράζομαι στα δόντια.
Ζυμωμένη στον βούρκο άσφαλτος πυρός .
Σ'αυτήν τίποτα το αγαθό δεν ψηλαφείς `μόνον καρδιές από της Microsoft το οικοσύστημα που έχουν διαβρωθεί.
Στα δίχτυα της άπασα η οικουμένη έχει φυλακισθεί.
Στην τηλεόραση σκηνές από του μουσείου τον φλοιό ενορώ.
Κωλύεται να αναπνεύσει ο Ηρακλής.
Δώδεκα άθλους του ανέθεσαν `σ' εμένα δεν υπάρχει κανείς.
Στην κλεψύδρα της μνήμης επανέφερα έναν νέηλυ από πατέρα τεθλασμένο κλαδί.
Τον ουρανό δεν μπορώ άλλο να παρορώ .
Οι ψαλιδισμένες του πτερούγες σε τούτες τις νεφέλες είχαν μεταμορφωθεί...
Των λατομείων οι κατακόμβες οι δικοί του αδελφοί .
Οι ουρανοξύστες ψαλμοί .
Οι λεζάντες των περιοδικών οι πατρώοι του θεοί .
Στο Ταλμούδ την ανάπαυση είχε βρεί .
Το Σάββατο αργεί.
Μάθε όμως πως ο θεός όσο και αν φαίνεται ότι χειμάζει κοντά είναι έτη φωτός από εμάς μακριά .
Η αστερόεσσα πτερόεσσα του Μιχαήλ καντριλλια στολή.
Στα παράσιτα της τηλεόρασης ξανά ο οφθαλμός μου θα υποβρυχιοποιηθεί.
72 δαίμονες νεκροί .
Κάποτε οι άνθρωποι γνώριζαν τα πάντα .
Οι άνθρωποι όμως έχουν γονείς ;
Ή μήπωςμόνον οι θεοί αποκλειστικώς σε αυτό έχουν ευεργετηθεί;
Στη Νέα Υόρκη οι 7 ουρανοί κιλλίβαντες σωροί.

Στις λεωφόρους άνθρωπος ουδείς .
Είναι 6 το πρωί.
Όλοι ορφανοί .
Ομίχλη τους ουρανοπασσάλους παρενοχλεί .
Το νέφος από το οποίο η Ολυμπία έχει δηλητηριασθεί μεταρσιώθηκε εκεί.
Το πλεόνασμα βλέπεις...Δεν σε αφήνει από το τηλεσκόπιο να εξωτερικευθείς...
Ένα βιβλίο με της Ολυμπίας το μουσείο από την τσέπη μου έχει ανελκυσθεί ...
Ο Οινόμαος και η Στερόπη δαδουργούν ανάμεσά μας. Η Ιπποδάμεια αδρανεί.
Ο Πέλοπας στις στάχτες δαφνηφόρος νικητής;
"Ούς ο θεός συνέζευξε άνθρωπος μη χωριζέτω".
Σήμερα οι κοινωνικές διαφάνειες είναι οι ομφαλοί της γης .
Στα μάτια του Πέλοπα βλέπω συστολή .
Μια καρδιά –πλημμυρίδα που από ένα νόθο βέλος τώρα έχει αποσυρθεί .
Συνειδητοποιώ ότι οι άνθρωποι είναι εφήμερα αγάλματα ζώντα που έχουν εξημερωθεί.
Άλλα ανάπηρα από την αρχαιολογική σκαπάνη, άλλα ανεξιχνίαστα και άλλα ολόγουρά μας
περίτεχνα.
Σκέφθηκα ...Αυτά τουλάχιστον από το μουσείο Guetti δεν έχουν λαφυραγωγηθεί...
Ούτε όπως από τους μίσθαρνους ρεπουμπλικάνους στην Βαγδάτη ή τα αγάλματα του Βούδα
από τους Ταλιμπάν έχουν βεβηλωθεί...
Το φως στην Δάδα της Ελευθερίας εγκαθορώ σε μία αμφίκυρτη οθόνη εναλλακτική.
Ενός κωνικού βαίτυλου ρωγαλίδα μαρμαρυγή.
Στο σκοτάδι την αναρχία του αναδιφεί.
Από σάβανο και αλάβαστρο μου φαινόταν πως ήταν πάντα οι στρατοί...
Θυμήθηκα ...Έναν αποπιλωμένο νεοσύλλεκτο στων Αθηναίων την Σχολή .
Τα χείλη του σε καταστολή.
Κάτι σημαίνουν ίσως ήθελε να πει.
Ίσως του Γόρδιου Δεσμού του την αποκοπή .
Η καρδιά κόμπος του ναύτη να γίνει δεν μπορεί ` δεν είναι σκοινί.
Έχει την ιδιωτική της γραμματική.
Οι ιδιόλεκτοι και οι ιδιωτισμοί στους αβδηρίτες του σύμπαντος χα `ι `μαλί.
Η πρώτη φορά ενός μετανάστη βλέπεις που πολιτικό άσυλο αιτεί...
Ανέμενε μετάθεση και άδεια εξόδου από έναν πασιφιστή οβιδαφόρο αδαή.
Η καρδιά είναι ένα play –mobile.
Ανάμεσα στην αλήθεια και την φενάκη τρεμοπαίζει.
Απαλείφονται οι ουραίοι χαρακτηρισμοί στο τέλος της ζωής.
Τα χαμόγελα και οι αθλοπαιδιές .Η αγάπη είναι των γραμμάτων οι πεσσοί .
Για όλα αυτά που ποτέ δεν είχαν ειπωθεί ...
Τα ραβασάκια είναι της Τετάρτης οι εκγυμνάσεις.
Από έναν αλλοδαπό ανέμενε την Δελφική Εορτή .
Η καρδιά είναι των Κατόπτρων η Αίθουσα στις σαλαμάνδρες της ζωής.
Η Άγνοια δεν θέλει τους ανθρώπους ευτυχείς.
Μεταθέτω την όραση μου στην οθόνη πάλι.
Στην σκιά των πεύκων από την πυρκαγιά διορώ να ζωγραφίζει το Χάος το ιεραποστολικό σου
φως.
Μάθε πως έχει την περισκελίδα της η ηλιακή στεφάνη...
Άξιος εστί για το καμίνι ουδείς ` μόνον για να φωτοδοτεί.
Αυτοί οι τανυσίπτεροι της Νέας Πόλης με δηλητηριάζουν ως θειάφι με την βροχή.
Στρέφω σε μια Τρίτη οθόνη την προσοχή.
Αποκα `ί `δια από τους ουρανούς των Αθηνών τις οδούς έχουν νυμφευθεί.
Η πρωτεύουσα από την Ενωσιολογική Αίτνα έχει καλυφθεί.
Οι άνθρωποι ασφυκτιούν ` μάσκες στα προσώπια τους κρατούν.
Κώνειο όταν η Φύσις από εμπρηστές ισοπεδωθεί.
Τα ύδατα ,οι υδροδόκες ,τα ρυάκια και οι ποταμοί από αυτό το δηλητήριο στις όχθες έχουν
σφραγισθεί και μεταγγισθεί.
Η Θέμις λιπόθυμη σ'ένα παγκάκι ασθενική.
Cogito...Οι θεοί δεν θα πρέπει πια να κατοικούν σ'αυτήν την αμόλυντη γη
New York –Olympia.

Προτιμώ από τη Νέα Υόρκη την Ολυμπία.
Θυμήθηκα πως με το Μητροπολιτικό Μουσείο της Νέας Πόλης το προηγούμενο πρωΐ 'ι'νό
είχαμε αρραβωνιασθεί.
Βολιδοσκοπούσα το αγαλμάτιο του Φιλοσόφου...
Το βλέμμα του υφίεται .
Για τον οίκο που τον φιλοξενεί σα να έχει αιδώ.
Σύμπαντα ηλιακά μακριά από την πατρίδα.
Δεν τον θωπεύει ουδεμία ηλιακτίδα. Αυτά τα μάρμαρα κάποτε ήταν ο δικός μας μάρσιπος και
περιουσία.
'Εγιναν κοσμοπολίτες χελιδόνες σε αποδημία.
'Εμοιαζε να κυοφορεί.
Ιδέες. Προβλήματα. Επιλύσεις.
Γεννούσε και έτικτε το θεώρημα το πυθαγορικό .
Το αρρενωπό του χέρι θαλασσοκράτωρ στο βουνό.
'Ηθελε να συλληφθεί ο Μάγος του Όζ.
Το όνειρο στο χώμα.
Ποιός είπε ότι τα όνειρα δεν είναι συλφίδες από πηλό ;
Στην "Φαίδρα" του συγκαταβατικός.
Σα να 'λεγε : "Μη μου την Πλάση τάραττε"
Τώρα ξεφυλλίζω τον αρχαιογνωστικό μου οδηγό.
Η μνήμη του φιλοσόφου θα συμπληρωθεί από τον πρεσβύτερο στο αέτωμα της Μεγάλης
Ανατολής που αγωνιεί.
Θα έχει την ίδια μοίρα με τον Οινόμαο που αγκομαχεί και από τις στάχτες που έχει
περικυκλωθεί;
Τα βιβλία αρπάζουν ενίοτε πυρκαγιά από των αλωπεκών το παζάρι.
Πυρκαγιές που καίνε την ιστορία.
Άνθρωπος δεν μπορεί να υπάρξει δίχως Μνημοσύνη, Κλειώ, Ζωή και Φαντασία.
Χωρίς πευκοβελόνες δεν υπάρχει οξυγόνο για να αναγνώσει κανείς τα βιβλία.
Από την Διαθήκη της Διαπνοής σε αυτήν της Ζωής.
Δεν διαθέτει ουρανών καρφιά η Ολυμπία.
Στο νησί του Πέλοπα έχει λεχθεί πως κάποτε η Χείρ του Ζώντος Θεού είχε αποτυπωθεί.
Αυτό στα σχολικά βιβλία ποτέ δεν θα διδαχθεί.
Τελικά στον δρόμο σταματώ ένα ταξί.
'Εχοντας στα στήθη μου τον οδηγό αναφωνώ: "Από τη Νέα Υόρκη την Ολυμπία προτιμώ!"

Ο ποιητής συνέθεσε αυτό το ποίημα εμπνεόμενος από την καταστροφή που υπέστη ο χώρος
της Ολυμπίας τον Αύγουστο του 2007
και το κάψιμο των δένδρων του Κρόνιου Λόφου, λόγω του ελαττωματικού συστήματος
πυρόσβεσης που είχε χρηματοδοτηθεί για
την προστασία του αρχαιολογικού χώρου για τους Ολυμπιακούς Αγώνες των Αθηνών το
2004.